

Pimeässä ei näy värejä

Kohta syksy värittää puiden lehdet ja koko maiseman valtavan hienoksi värimaalaukseksi. Samalla päivän lyhetessä iltaisin on yhä aikaisemmin hämärää. Kun pimeys laskeutuu, vihreää ja ruskan kaikkia värejä ei enää näy.

Syksyssä vuodenaikana on jotain samaa kuin keski-ikäisen tai vanhuuteen kallistuvan ihmisen elämässä. Kevään ja kesän aurinkoiset muistot lämmittävät vielä mieltä ja ruskan värikkäät lehdet ilahduttavat, mutta samalla tiedämme, miten nopeasti nämä kauniit hetket katoavat. Elämän virta on nopea ja oma elämä tuntuu rajalliselta.

Kun elämän rajallisuus tulee iholle, niin toivottomuus on lähellä. Kun omassa elämässä on pimeää, emme näe elämän värejä vaan kaikki näyttäytyy mustavalkoisena tai harmaana. Pimeässä on vaikea uskoa, että on valo, joka paljastaa värit.

Tätä sunnuntaita kutsutaan syksyn pääsiäiseksi. Sunnuntain evankeliumi kertoo, että Jeesus herätti Lasaruksen kuolleista. Jeesus on voittanut ihmisiä ja koko luomakuntaa uhkaavan kuoleman vallan. Nyt on syksy alkamassa, mutta me tiedämme, että kerran koittaa kevät, jolloin kaikki herää uuteen elämään. Samoin oman elämämme syksyssä me saamme luottaa elämän antajaan. Jeesus on voittanut meidän kuolemamme. Hän on elämämme valo, joka voi valaista elämäämme sellaisella luottamuksen valolla niin että näemme, miten värikäs ja kaunis tämä rajallinen elämämme onkaan.

Hannu Rantala

Orimattilan seurakunta